

[Wilhelm.]

enkelt på et midlertidigt huslejestop. Det er ikke i vores øjne løsningen. Vi mener at have fået klart bekræftet, at det lejepincip, man har lagt ind med den falske varebetegnelse: omkostningsbestemt leje, har ført til de ting, som vi har hævdet hele tiden fra første gang, den idé dukkede op for 2½ år siden, og at vi må have det lejepincip væk igen. Det kan vi diskutere om lidt ved det næste forslag, der ligger. Men det skal ikke forhindre os i at stemme for det midlertidige huslejestop.

Jeg synes, der er mange gode grunde til det. Jeg synes f.eks., at det, at vi den dag i dag, hvor man om en halv snes dage sætter de her lejeforhøjelser på folk, ikke har et materiale, der omfatter mere end 5.100 lejligheder, eller 5.500 var det vist, fra boligministeriet, altså lige godt 1 pct. af den boligmasse, som er ramt af disse forhøjelser, med den usikkerhed, som enhver vil vide det betyder med hensyn til, hvad de gennemsnitlige forhøjelser egentlig er, og hvordan spredningen er. Er det et typisk materiale, man har fundet frem med de dér 5.500, eller er det i virkeligheden dobbelt så store forhøjelser i landsgennemsnit, når det kommer til stykket, eller måske kun halvt så store forhøjelser? Det aner vi ikke. Det aner forligspartierne heller ikke, når de går hen og laver deres lapperilov, der lige har været igennem for et øjeblik siden.

Det ved man ikke, men der er alle mulige betingelser for at finde ud af det. Det er vel egentlig også kun på grund af travlhed, man ikke har fået det gjort allerede, for de tal ligger der nu, og det kan ikke være så svært at indhente dem længere, som det var for et par måneder siden. De dér lejeforhøjelser er varslet. Nu ved vi, hvad det betyder at lave nogle huslejberegninger ud fra kapitalafkast og omkostninger og driftsudgifter og opretningskonto og vedligeholdelseskonto til indre og ydre vedligeholdelse osv. De er beregnet nu, og de ligger der, og de må være til at samle ind. Så kunne man få sig et billede af, hvad det her betyder på landsbasis, og ikke det dér afsindigt usikre billede, som man fik allerede for en måned siden om, hvad det betyder for 5.500 lejligheder. Hvor repræsentative de er, aner vi ikke et klap om. Det er simpelt hen uanstændigt ud fra en så spinkel analyse af situationen, omfat-

tende godt 1 pct., at sige noget om, hvordan det egentlig forholder sig. Alene det taler meget for en udsættelse af denne ikrafttræden.

En anden ting, der taler meget for en udsættelse af denne ikrafttræden, altså for et midlertidigt huslejestop, er jo det, vi oplevede for ti minutter siden, at boligministeren simpelt hen ikke kan svare på et ganske enkelt spørgsmål, som vedrører en masse mennesker efter denne nye huslejelov. I hvor høj grad hænger de på den gamle kontrakt og dens opsigelsesvarsler? I hvor høj grad hænger de på det, selv om huslejerne nu stiger på en måde, så de simpelt hen ikke kan beholde deres erhvervslejemål, eller hvad det er for lejemål, det nu drejer sig om? Er de stadig væk forpligtet af kontrakten, som er indgået på nogle helt andre vilkår end dem, der nu følger af de fem partiers husleje-forhøjelser? Så enkelt et spørgsmål, som simpelt hen er daglig hverdag fra den 1. juli for titusinder både erhvervsdrivende og private boligtagere her i landet, kan vi ikke få noget svar på, her ti dage før det træder i kraft.

Der er jo hundreder af andre usikkerheder omkring denne lovgivning, som vi ikke kan få ordentlige svar på. Nogle af dem er det sådan efterhånden lykkedes at få nogle svar på. Hvordan er éns stilling med hensyn til boligsikring, hvis man har anket, og hvis man ikke har anket, hvis man er pålagt den midlertidige a conto-lejeforhøjelse, og hvis man ikke er pålagt den? Det er efterhånden lykkedes at få en slags fortolkning af, hvordan reglerne er dér, men det er jo da ikke lykkedes at få det ud til kendskab hos de 500.000 lejere, det drejer sig om.

Alle disse ting taler jo meget, meget stærkt for, at man som et minimum udsætter ikrafttrædelsen af disse husleje-forhøjelser, og det er det eneste, der foreløbig ligger i kommunisternes beslutningsforslag. Der er ikke én eneste god grund til at afvise det efter de ulykker, efter den usikkerhed, man har bragt ind over folk ved dette hastværk og dette uigennemtænkte og dette med så mange løse ender behæftede kompleks af boliglove, at man ikke engang kan svare på simple spørgsmål, der er realiteter for folk ude omkring i dag.

Der er altså ingen undskyldning. Der ville jo ikke ske noget som helst ved at udsætte